

Kl. 17:57

(Ordfører for forslagstillerne)

Orla Hav (S):

Allerførst vil jeg gerne have lov til at sige pænt tak for modtagelsen og tak for, at der er givet udtryk for, at vi her tager fat i en relevant problemstilling.

Det er jo sådan, at Danmark er og skal være et moderne samfund, hvor vi alle tager ansvar for hinanden og er med til at sikre trivsel for det enkelte menneske og samfundet som helhed. De overordnede betragtninger har vi hørt så sent som i sidste uge, lidt frit citeret her, og med B 118 vil vi gerne give en helt konkret mulighed for at efterleve de smukke ord.

Et moderne samfund er bl.a. karakteriseret ved den måde, vi som borgere er forbrugere på. Varer, tjenesteydelser og service udvikles i en lind strøm, og indpakning og tilgængelighed finpudses, så det bliver let, enkelt og smidigt at opnå goderne. Nogle vil sige, at måden at friste på øges dag for dag, og for at sikre disse køb udvikles også finansieringsmåderne. Nye typer lån dukker op, og forholdet mellem låntager og långiver bliver mere og mere upersonligt. Der er ikke kendskab til låntagerens personlige forhold, økonomi og fremtidsudsigter, og det betyder ringere muligheder for at tage hensyn, inden låneforretningen gennemføres.

I dagspressen har vi i de seneste dage jo kunnet læse om, hvordan psykisk syge ryger i lånefælden. Det betyder en øget risiko for långiver, der indkalkulerer denne merrisiko i renten eller omkostningerne ved lånet, og det betyder øget risiko for mennesker, der ikke har vilkår, som sikrer mulighed for at betale gæld tilbage og samtidig have en ordentlig og tryk tilværelse.

Vi har noteret os regeringens initiativ til at mildne konsekvenserne af overgældsætning gennem bedre tilbud om gældsrådgivning. Det er et udmærket initiativ, men det er jo bagudrettet. Rådgivning kan først finde sted, efter at skaden er sket. Med beslutningsforslaget her vil vi gerne bidrage til at sikre fremadrettet, at mennesker ikke kommer ud i økonomisk uføre, fordi meget dyre lån er lette at få. Vi vil supplere med forebyggende foranstaltninger i form af begrænsninger af nogle af de mest aggressive og risikable låntyper.

En indvending kunne være: Jamen vi har da ågerparagraffen i vores lovgivning, som også andre ordførere har været inde på. Sandheden er jo imidlertid, at denne paragraf hører hjemme i

en anden tid, hvor der bestod et personligt kendskab mellem långiver og låntager, hvilket muliggjorde en vurdering af låntagers samlede situation. Dette personlige kendskab findes ikke, når det gælder de aggressive og risikable låntyper, og denne sammenhæng har Forbrugerombudsmanden klart gjort opmærksom på og dermed også gjort opmærksom på domstolenes svækkede muligheder for at medvirke til ordnede forhold gennem anvendelse af ågerparagraffen.

En anden indvending kunne være: Jamen det klarer markedet. Det har jo også været brugt som argument her fra talerstolen i dag, men her til er blot at svare, at i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med, er Danmark bagud med hensyntagen gennem love og regler over for økonomisk svagt stillede forbrugere. Tyskland, Frankrig, Holland, Belgien og Italien har regler, der minder om dem, vi fra Socialdemokraternes side stiller forslag om, og sikrer, at ÅOP maks. må være et sted mellem 16 og 22 pct. Vi foreslår, at Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag herom, så i dag er der altså ikke tale om et egentligt lovforslag, som der også er givet udtryk for.

Jeg vil gerne sige, at vi meget gerne vil kvittere for de udsagn, der er fremført her fra talerstolen, om, at det er en relevant problemstilling, vi sætter fingeren på. Vi vil også gerne tage til efterretning, at Forbrugerombudsmanden af egen drift er gået på banen for at få fastlagt nogle bedre spilleregler for disse nye låntyper. Der er også givet udtryk for, at skulle det vise sig, at der er yderligere behov for, at vi laver regler på området, vil man godt medvirke til det i udvalgsbehandlingen. Det vil vi gerne sige ja tak til, og vi forventer sådan set, at Forbrugerombudsmanden får lejlighed til at gøre sit arbejde færdigt, og at vi derefter sammen med ministeren får lejlighed til at vurdere i udvalget, om der nu er etableret den tilstrækkelige forbrugerbeskyttelse, som jo er det, vi går efter. Vi går jo ikke efter at komme efter nogen; vi går efter at sikre en ordentlig og menneskevenlig forbrugerbeskyttelse som gør, at det kan lade sig gøre at fungere optimalt i dette samfund.

Sandheden er jo, at flere mennesker kommer ud i dyb og ulykkelig gæld. Det er en personlig tragedie, men derudover er det jo også en tragedie i forhold til deres mulighed for at medvirke til et godt og aktivt liv i samfundet og dermed bidrage til vores alle sammens velfærd.